

[Justitsministeren.]

af en analyse af mødrehjælpens materiale vedrørende de legale aborter. I den forbindelse kan jeg oplyse, at mødrehjælpen er i færd med at udarbejde en nøjere statistik for perioden efter 1. april 1961.

Det er for det andet nødvendigt, at vi får en vurdering af, hvor langt man tør antage at kunne nå i retning af at løse det nuværende abortproblem dels gennem øget oplysning om præventive midler, herunder de nyeste præventive midler, dels gennem øget økonomisk støtte til gravide kvinder.

For det tredje bør vi have en vurdering af den risiko, kvinder udsætter sig for ved de illegale aborter. Om dette spørgsmål er der som bekendt fremsat divergerende opfattelser. Fru Viola Nørlov citerede en enkelt opfattelse, nemlig dr. Thorkil Vanggaards kronik forleden, som jo hævder det for os overraskende synspunkt, at der i virkeligheden ikke er nogen større risiko ved de illegale aborter. Det fortjener da at indgå i overvejelserne. Skulle hans oplysninger herom være rigtige, kan vi da med så meget bedre samvittighed vente på, at denne sagkyndige undersøgelse bliver færdig.

For det fjerde bør vi have en vurdering af de fysiske og psykiske skader, der kan være følgen af en legal abort. For det femte bør en bedømmelse af de rent kirurgiske problemer ved foretagelsen af abort indhentes og for det sjette en vurdering af den risiko, en friere abortadgang betyder for, at kvinden udsættes for pression fra kæreste, forældre osv. For det syvende må vi have oplyst de forventede virkninger af friere adgang til abort med hensyn til størrelsen af det samlede aborttal, størrelsen af fødselstal og med hensyn til, hvilke krav der vil blive stillet til lægelig arbejdskraft og hospitalskapacitet. Navnlig med hensyn til det sidste spørgsmål er det nødvendigt at indhente et solidt materiale om erfaringerne i de lande, der allerede har en mere liberal lovgivning på dette område.

Det er altså ikke oplysninger, som er unyttige, vi gerne vil have frem, inden vi skal tage endelig stilling, men i høj grad oplysninger, som kan få afgørende betydning i et spørgsmål som dette, hvor, som det er fremhævet fra mange ordføreres side, meningene inden for partierne er overordentlig delte. I den forbindelse kan jeg ikke af-

holde mig fra en bemærkning til hr. Niels Westerby om, hvor mange meninger der kan være, for jeg forstår, at der var adskillige inden for hans parti. Jeg håber ikke, der er flere end 4.

Det er blevet sagt af fru Viola Nørlov — og jeg tror med tilslutning fra samtlige øvrige, der havde ordet — at bedre end at foretage svangerskabsafbrydelse er det at forebygge uønsket svangerskab, og det kan jeg da kun give min tilslutning. Men som det blev afsløret ved en udsendelse i radioen i aftes, støder vi her på visse vanskeligheder. Der kommer vi nemlig ind på et andet problem, som også har været fremme i diskussionen, og det er romantikkens krav. Som en af de damer, der deltog i udsendelsen i aftes, sagde: det er jo ikke så godt, at lige når man er ved at blive forført, så skal man afbryde forførelsesscenen og gå ud på toilettet for at foretage visse foranstaltninger. Det er, ligesom romantikken forsvinder. — Det er et spørgsmål, om ikke romantikkens pris er, at man må have en vis risiko. Jeg vil gerne være med til at fjerne denne risiko; men det er ikke sikkert, at alle vil være med til at fjerne romantikken.

Fru Eva Réé nævnte — med rette, synes jeg — at bevillingerne til mødrehjælpen har været alt for utilstrækkelige. Ja men det er jo ikke så forfærdelig længe siden — jeg kan da godt huske det — at bevillingerne til denne institution ikke just mødte velvilje hos fru Eva Réés parti. Det kan fru Eva Réé ikke gøre for, fru Eva Réé var ikke den gang medlem af folketinget. Men der sker jo heldigvis en forbedring, for jeg kan se af tallene, at der på næste års finanslov foreslås praktisk taget en fordobling af disse bevilninger. Det er sikkert heller ikke nok, men det er sikkert, hvad der kan absorberes i øjeblikket, hvad der kan udnyttes; jeg er enig i, at vi bør udvide adgangen til at give hjælp og oplysning gennem mødrehjælpen.

Fru Eva Réé nævnte også det uheldige i, at der kun er seksualoplysning i 44 pct. af skolerne. Det er beklageligt. Jeg ved, at undervisningsministeren ikke er tilfreds med den bestående tilstand, og at problemet er til overvejelse i undervisningsministeriet.

Fru Else-Merete Ross fremhævede, efter min opfattelse med rette, det meget betænkelige i den gældende retstilstand, den tilstand, at et meget stort antal — hvor